

”سنڪلپ ڪو سڦل بناني ڪا سهج سادن“

آج وشو رچتا، وشو ڪلياڻڪاري، باپ وشو ڪي پريڪرما ڪرني ڪي ليئي، وشيش سرو بچون ڪي ريك ديك ڪرني ڪي ليئي چارون اڙر گئي. گياني تو آتما بچون ڪو پي دیکا. سنيهي سهيوگي بچون ڪو پي دیکا. يگت بچون ڪو پي دیکا، آگياني بچون ڪو پي دیکا. پن پن آتمائين اپني اپني لڳن ۾ مڱن دیکي. ڪوئي ڪچ ڪاريه ڪرني ڪي لڳن ۾ مڱن اڙر ڪوئي توڙني ڪي ڪاريه ۾ مڱن، ڪوئي جوڙني ڪي ڪاريه ۾ مڱن. ليکن سڀي مڱن ضرور هئ. سڀي ڪي من ۾ سنڪلپ يهي رها ڪ ڪچ مل جاء، ڪچ لي لين، ڪچ پاء لين، اسي لڪش سين هرايڪ اپني اپني ڪاريه ۾ لڳا هون هئ. چاهي حد ڪي پراپتي هئ، ڦر پي ڪچ مل جاء وا ڪچ بن جائي يهي تات اڙر لات سڀي طرف دیکي. اسي ڪي بيچ برهمڻ بچون ڪو وشيش دیکا. ديش ۾ چاهي وديش ۾ سڀي بچون ۾ يهي ايڪ سنڪلپ دیکا ڪ اب ڪچ ڪر لين. بيحد ڪي ڪاريه ۾ ڪچ وشيشتا ڪر ڪي دکائين. اپني ۾ پي ڪوئي وشيشتا ڌارڻ ڪر وشيش آتما بن جائين. ائسا اُمنگ مڱجارتني بچون ۾ دیکا. اُمنگ اُتساه ڪا بيچ سيم ڪي پرشارت سين، سات سات سميه ڪي واتاورڻ سين سيڪي اندر پرتڪيه روپ ۾ دیکا. اسي اُمنگ ڪي بيچ ڪو وار وار نرنتر بناني ڪي ائينشن ديني ڪا پاڻي اڙر چيڪنگ آرقات سدا وردي ڪو پاني ڪي ودي روپي توپ ديتي رهي، اسي نمبروار هو جاتي هئ. بيچ هونا سڀي ڪو آتا هئ ليکن پالنا ڪر ڦل سوروپ بنانا اسي انتر هو جاتا هئ.

باپ دادا امبرت ويلي سين ساري دن تڪ بچون ڪا يه ڪيل ڪهو وا لڳن ڪا پرشارت ڪهو، روز ديکتني هئ. هرايڪ بهت اچي تي اچي سو پرت وا شيوا ڪي پرت اُمنگون ڪي سنڪلپ ڪرتي ڪ اڀي سين يه ڪرينگي، اُسي ڪرينگي، اوشيه ڪرينگي. ڪرڪي هين دکائينگي اُسي سريشت سنڪلپ ڪي بيچ بوتني رهتي هئ. باپ دادا سين روح رهاڻ ۾ پي بهت ميني ميني باتين ڪرتي هئ. ليکن جب اُس سنڪلپ ڪو آرقات بيچ ڪو پرتڪيڪل ۾ لاني ڪي پالنا ڪرتي تو ڪيا هوتا؟ ڪوئي نه ڪوئي باتون ۾ وردي ڪي ودي ۾ وا ڦل سوروپ بناني ڪي وشيشتا ۾ نمبروار يتا شڪتي بن جاتي هئ. ڪسي پي سنڪلپ روپي بيچ ڪو ڦليلپوت بناني ڪا سهج سادن ايڪ هين هئ، وه هئ ”سدا بيچ روپ باپ سين هر سميه سرو شڪتيون ڪا بل اُس بيچ ۾ پرتي رهنا“. بيچ روپ دواران آپڪي سنڪلپ روپي بيچ سهج اڙر سته وردي ڪو پاتي ڦليلپوت هو جائينگي. ليکن بيچ روپ سين نرنتر ڪنيڪشن نه هوني ڪي ڪارڻ اڙر آتمائون ڪو وا سادنون ڪو وردي ڪي ودي بناء ديني هئ. اِس ڪارڻ اُسي ڪرين وُسي ڪرين، اِس جئسا ڪرين اِس وستار ۾ سميه اڙر محنت زياده لڳاتي هئ. ڪيونڪ ڪسي پي آتما اڙر سادن ڪو اپنا آڌار بناء ليتي هئ. ساگر اڙر سوريه سين پاڻي اڙر توپ ملني ڪي بجاء ڪتني پي سادنون ڪي پاڻي سين آتمائون ڪو آڌار سمجه سڪاش ديني سين بيچ ڦليلپوت هو نهين سکتا. اِس ليئي محنت ڪرني ڪي باد، سميه لڳاني ڪي باد جب پرتڪيه ڦل ڪي پراپتي نهين هوتي تو چلتي چلتي اُتساه ڪر هو جاتا اڙر سيم سين وا ساڻيون سين وا شيوا سين نراش هو جاتي هئ. ڪي خوشي، ڪي اداسي دونو لهرين برهمڻ جيون ڪي ناء ڪو ڪي هلاتي ڪي چلاتي. آج ڪله ڪئين بچون ڪي جيون ڪي گتي ودي يه دکائي ديني هئ. چل پي رهي هئ، ڪاريه ڪر پي رهي هئ ليکن جئسا هونا چاهيئي وُسا اُنيو نهين ڪرتي هئ اِس ليئي خوشي هئ ليکن خوشي ۾ ناچتي رهي وه نهين هئ. چل رهي هئ ليکن تيور گتي ڪي چال

نہین ھئ۔ سنتشت پي ھئ ڪ سريشت جيون والي بن گئي، باپ ڪي بن گئي، شيواڌاري بن گئي، دُڪ درد ڪي دنيا سين ڪناري هو گئي. ليڪن سنتشتا ڪي بيچ ڪي ڪي اسنتشتا ڪي لهر نه چاهتي، نه سمجهتي پي آ جاتي ھئ۔ ڪيونڪ گيان سهج ھئ، ياد پي سهج ھئ ليڪن سنہنڌ اوڙ سمپرڪ ۾ نياري اوڙ پياري بن ڪر پريت نپانا اسر ڪهان سهج ڪهان مشڪل بن جاتا. برهمڻ پريوار اوڙ شيوا ڪي پرورتي، اسڪو ڪها جاتا ھئ سنہنڌ سمپرڪ۔ اسر ڪسي نه ڪسي بات سين جئسا انپو هونا چاهيئي وئسا نهين ڪرتي۔ اس ڪارڻ دونو لهرين چلتي ھئ۔ اُپي سميه ڪي سمپيتا ڪي ڪارڻ پرشارت ڪي يه رفتار سميه پرمائ سمپورڻ منزل پر پهونچاء نهين سڪينگي۔ اُپي سميه ھئ وگهن وناشڪ بن وشو ڪي وگهنون ڪي بيچ دُڪي آتمائون ڪو سڪ چئن ڪي انپوتي ڪرانا. بهت ڪال سين نروگهن استتي والا هين وگهن وناشڪ ڪا ڪاريه ڪر سڪتا ھئ۔ اُپي تڪ اپني جيون ۾ آئي هوئي وگهنون ڪو مٿاني ۾ بزي رهينگي، اسر هين شڪتي لڱائينگي تو دوسرون ڪو شڪتي ديني ڪي نمت ڪئسي بن سڪينگي! نروگهن بن شڪتيون ڪا استاڪ جمع ڪرو تب شڪتي روپ بن وگهن وناشڪ ڪا ڪاريه ڪر سڪينگي۔ سمجھا!

وشيش دو باتين ديڪي۔ اُگيانِي بچي پارت ۾ سيٽ ليني ۾ وا سيٽ دلاني ۾ لڱي هوئي ھئ۔ دن رات سوڀن ۾ پي سيٽ هين نظر آتي اوڙ برهمڻ بچي سيٽ هوني ۾ لڱي هوئي ھئ۔ سيٽ ملي هوئي ھئ ليڪن سيٽ هو رهي ھئ۔ وديش ۾ اپني هين بنائي هوئي وناشڪاري شڪتي سين بچني ڪي ساڌن يونيني ۾ لڱي هوئي ھئ۔ مئجارتِي ڪي جيون، جيون نهين ليڪن ڪوئشچن مارڪ بن گئي ھئ۔ اُگيانِي بچاء ۾ لڱي هوئي ھئ اوڙ گيانِي پرتڪيتا ڪا جهنڊا لهراني ۾ لڱي هوئي ھئ۔ يه ھئ وشو ڪا حال چال۔ آب پريشانيون سين بچائو۔ ڀن ڀن پريشانيون ۾ پتڪتي هوئي آتمائون ڪو شانتي ڪا ڻڪاڻا دو۔ اُچا۔

سدا سمپن استتي ڪي سيٽ پر سيٽ رهنِي والي، شو ڪي اوڙ وشو ڪي وگهن وناشڪ، بيچ روپ باپ ڪي سنہنڌ سين هر سريشت سنڪلپ روپي بيچ ڪو ڦليلپوت بناء پرتڪيه ڦل ڪاني والي، سدا سنتشت رهنِي والي، سنتشت مٿي بچون ڪو باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ نمستي۔

هاستل ڪي ڪماريون سين باپ دادا ڪي ملاقات:- اپني پاڳيه ڪو ديك هرشت رهتي هو نان؟ اُلتِي راستي پر جاني سين بچ گئي۔ گنواني ڪي بجاء ڪماني والي جيون بناء دي۔ لوڪڪ جيون ۾ بنا گيان ڪي گوانا هين گوانا ھئ اوڙ گيانِي جيون ۾ هر سيڪنڊ ڪمائي هين ڪمائي ھئ۔ وئسي تغديروان سبي برهمڻ ھئ ليڪن ڦر پي ڪماريان ھئ ڊبل تغديروان۔ اوڙ ڪماري جيون ۾ برهماڪماري بننا، برهمڻ بننا يه بهت مهان ھئ۔ ڪر بات نهين ھئ۔ بهت بڙي بات ھئ۔ اُتسي نشا رهتا ھئ ڪ ڪيا بن گئي! ساڌارڻ ڪماري سين شڪتي روپ هو گئي۔ مايا ڪا سنگهار ڪرني والي شڪتيان هو نان! مايا سين گهبراني والي نهين، سنگهار ڪرني والي۔ ڪمزور نهين بهادر۔ ڪي چوئي موٽي بات پر گهبراتي تو نهين هو؟ سدا سريشت پراپتي ڪو ياد رکينگي تو چوئي چوئي باتين ڪچ نهين لگينگي۔ پراپتي ڪو پوڻ باتون ڪو ديڪينگي تو چوئي بات پي بڙي لگينگي۔ اُپي پورا جيون ڪا سوڌا ڪيئا يا جب تڪ هاستل ۾ ھئ تب تڪ ڪا سوڌا ھئ؟ ڪي پي ڪوئي سريشت جيون سين ساڌارڻ جيون ۾ سمجهتي هوئي جا نهين سڪتي۔ اگر ڪوئي لڪپتي هو اُسڪو ڪهو غريب بنو، تو بنينگا؟ سرڪمستنس ڪي ڪارڻ ڪوئي بن پي جاتا تو پي اُچا نهين لگتا۔ تو يه جيون ھئ سوراجيه اڌڪاري جيون۔ اُس سين ساڌارڻ جيون ۾ جا نهين سڪتي۔ تو اُپي سمجهدار بن ڪر انپو ڪر رهي هو يا ايڪو دو ڪي سنگ ۾ چل رهي هو؟ اپني ٻڌي ڪا فئصلا ڪيئا

چڻي هوئي اويڪت مهاواڪيه - سرلڇت بنو تو سڦلتا ملتي رهينگي

جو سرل پرشارڻي هوتا هئ وه اُرون ڪو پي سرل پرشارڻي بنا ديتا هئ. سرل پرشارڻي سڀ باتون ۾ آلائونڊ هونگا. اُس ڪوئي پي بات ڪي ڪمي ڊڪائي نهيڻ دينگي. ڪوئي پي بات ۾ همت ڪم نهيڻ هونگي. مُڪ سين اُسا بول نهيڻ نڪلينگا ڪ يه اُپي نهيڻ ڪر سڪتي هئ. اِسي ايڪ سرلنا ڪي گُڻ سين وه سڀ باتون ۾ سَمپل بن پاس وٽ آڻر بن جاتا هئ. جئسي ساڪار باپ ڪو ديڪا، جتنا هيڻ ناليجفل اُتنا هيڻ سرل سوڀاءُ. جسڪو ڪهتي هئ بچپڻ ڪي سنسڪار. بزرگ ڪا بزرگ، بچپڻ ڪا بچپڻ. اُسي فالو فادر ڪر سرلچت بنو.

آپکي يادگار ديوتائون کي چتر پي جو بناتي هئ، اُنکي صورت ۾ سرلٽا ضرور ڏکائي هئ. يهه وشيش گُڻ ڏکائي هئ. فيچرس ۾ سرلٽا جسکو آپ ڀولائين ڪهڻي هو. جتنا جو سهج پڙشارتي هونگا وهه منسا ۾ پي سرل، واچا ۾ پي سرل، ڪرم ۾ پي سرل هونگا، اسکو هيئن فرشتا ڪهڻي هئ. سرلٽا کي گُڻ کي ڌارڻا کي ساٿ سماني کي، سهن ڪرني کي شڪتي پي ضرور چاهيئي. اگر سماني اوڙ سهن ڪرني کي شڪتي نهين تو سرلٽا بهت ڀولا روپ ڌارڻ ڪر ليتي هئ اوڙ ڪهان

ڪهان ڀولائين بهت ڀاري نقصان ڪر ڏيڻا هئا. تو اٿسا سرلچت نهين بننا. سرلنا ڪي گڻ ڪي ڪارڻ باپ ڪو پي ڀولائڻ ڪهڻي هو، ليڪن وه ڀولائڻ ڪي ساڻ ساڻ آلمائڻي اٿارڻي پي هئا. صرف ڀولائڻ نهين هئا. تو آپ پي سرلنا ڪي گڻ ڪو ڌارڻ ڪرو ليڪن آڀني شڪتي سوروپ ڪو پي سڌا ياد رکو. اگر شڪتي روپ ڀول ڪر صرف ڀولي بن جاتي هو تو مايا ڪا گولا لڳ جاتا هئا، اس ليئي اٿسا شڪتي سوروپ بنو جو مايا سامنا ڪرني ڪي پهلي هين نمسڪار ڪر لي. بهت ساوڌان، خبردار هوشيار رهنا هئا. برهمڻ جيون ۾ اٿسي وشيشنا سمپن بنو جو آپڪا سوڀاءُ سڌا سرل هو، بول پي سرل هو، هر ڪرم پي سرلنا سمپن هو. سڌا ايڪ ڪي مت ۾، ايڪ سين سرو سنبڌ، ايڪ سين سرو پراپتي ڪرتي هوئي سڌا ايڪ رس رهندي ڪي سهج آڀياسي بنو. سڌا خوش رهو اور خوشي ڪا خزانو بانئو.

سرلنا ڪي گڻ ڪو جيون ۾ لاني ڪي ليئي ورتمان سمپه صرف ايڪ بات ڌيان ۾ ضرور رڪني هئا، آپڪي استتي استتي ڪي آڌار ۾ نه هو. يدي استتي ڪي آڌار ۾ استتي هئا تو جو ڪرم ڪرتي هو اسڪي قل ڪي اڇا وا لوپ رهنا هئا. اگر استتي هوتي هئا تو استتي پي رهتي هئا. اگر ننڊا هوتي هئا تو ننڌڪي بن جاتي هو. آڀني استيج ڪو چور ڏيتي هئا اور ڏڻي ڪو ڀول جاتي هو. تو يهه ڪي نهين سوچنا ڪهه هماري استتي هو. استتي ڪي آڌار ۾ استتي نهين رڪنا، تب ڪهينگي سرلچت. سرلنا ڪو آڀنا نجي سوڀاءُ بناني سين سمپتني ڪي شڪتي پي سهج آ جاتي هئا. جو سرل سوڀاءُ والا هونگا وه سڀي ڪا سنيهي هونگا انڪو سڀي دواران سهيوگ پي اوشيه پراپت هونگا اس ليئي وه سڀي باتون ڪا سامنا وا سمپتني سهج هين ڪر سگهتا هئا. جو جتنا سرل سوڀاءُ والا هونگا اتنا مايا سامنا پي ڪم ڪرينگي. وه سڀي ڪا پريه بن جاتا هئا.

سرل سوڀاءُ والي ڪي وئرت سنڪلپ اڌڪ نهين چلتي. انڪا سمپه پي وئرت نهين جاتا. وئرت سنڪلپ نه چلني ڪي ڪارڻ انڪي ٻڌي وشال اور دوزانديشي رهتي هئا اس ليئي انڪي آڱي ڪوئي پي سمپيا سامنا نهين ڪر سگهتي. جتني سرلنا هونگي اتني سوچنا پي هونگي. سوچنا سڀي ڪو آڀني طرف آڪرشت ڪرتي هئا. سوچنا ارڻات سچائي اور صفائي وه تب آئينگي جب آڀني سوڀاءُ ڪو سرل بنائينگي. سرل سوڀاءُ والا بهوروپي بن سگهتا هئا. ڪومل چيز ڪو جئسي پي روپ ۾ لائو آ سگهتي هئا. تو آب گولڊ بني هو ليڪن گولڊ ڪو آب اعني ۾ گلائو تو مولڊ پي هو سڪي. اس ڪمي ڪي ڪارڻ سروس ڪي سڦلنا ۾ ڪمي پرتي هئا. آڀني وا دوسري ڪي بيتي ڪو نهين ڏيکو تو سرلچت هو جائينگي. جو سرلچت هوتي هئا انڀر مڏرتا ڪا گڻ پرتڪيه ڏکائي ڏيڻا هئا. انڪي نئون سين، مڪ سين، چلن سين مڏرتا پرتڪيه روپ ۾ ڏيکني ۾ آتي هئا. جو جتنا سپشت هوتا هئا وه اتنا هين سرل اور سريشت هوتا هئا. سپشتا سريشتا ڪي نزديڪ هئا اور جتني سپشتا هوتي هئا اتني سڦلنا پي هوتي هئا اور سمانتا پي آتي جاتي هئا. سپشتا، سرلنا اور سريشتا باپ سمان بنا ڏيتي هئا. اڇا.

وردان - ڪسي پي پرستتي ۾ فل استاپ لڳاڪر سيم ڪو پريورتن ڪرني والي سرو ڪي دعائون ڪي پاتريو

ڪسي پي پرستتي ۾ فل استاپ تب لڳاء سگهتي هئا جب بندو سوروپ باپ اور بندو سوروپ آتما دونو ڪي سمرتني هو. ڪنٽرولنگ پاور هو. جو بچي ڪسي پي پرستتي ۾ سيم ڪو پريورتن ڪر فل استاپ لڳائي ۾ سيم ڪو پهلي آفر ڪرتي هئا، وه دعائون ڪي پاتر بن جاتي هئا. انهين سيم ڪو سيم پي دعائين ارڻات خوشي ملتي هئا، باپ دواران اور برهمڻ پريوار دواران پي دعائين ملتي هئا. سلوگن - جو سنڪلپ ڪرتي هو اسي بيچ بيچ ۾ ڊرڊا ڪا لڳا ٿو وجئي بن جائينگي.